

بررسی نقش و جایگاه آموزش کارآفرینی در سازمان‌ها

جمشید عدالتیان^۱، سعید عبدی بوسجین^۲، علی عبدی جمایران^۳، سمیه صابونی زیارانی^۴

^۱عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران مرکز

^۲دانشجوی دکتری کارآفرینی دانشگاه آزاد تهران مرکز، saeid3375@gmail.com

^۳دانشجوی دکتری کارآفرینی دانشگاه آزاد قزوین و مدرس دانشگاه، a.abdi6769@ut.ac.ir

^۴کارشناسی ارشد روانشناسی مشاوره، S.sabouni95@yahoo.com

چکیده

نیاز به فراتر اندیشیدن در کارکنان سازمان‌ها ازجمله مؤسسات کوچک و کسب‌وکارها یک نیاز روزافزون است. درواقع بهبود روزافزون کارکنان، آنان را به یک ضرورت جهانی بدل نموده، در این راستا آموزش کارآفرینی بعد از آموزش در دانشگاه‌ها، در سازمان‌ها نیز کلیدی‌ترین نقش را دارند. روش تحقیق در این پژوهش به صورت مطالعه کتابخانه‌ای و مروری می‌باشد. در این تحقیق با مطالعه ادبیات مرتبط با آموزش کارآفرینی ازجمله زمینه‌های آموزش و آموزش کارآفرینی در سازمان‌ها و نظام‌های آموزش عالی، نقش آموزش کارآفرینی در انواع مدل‌های دانشگاه‌های کارآفرین و همچنین مهارت مدرسان کارآفرینی و برنامه آموزشی کارآفرینی سعی گردیده تا به طور اساسی بررسی شود که در آموزش کارآفرینی چه جنبه یا بخش‌هایی وجود دارد؟ اهداف آن چیست؟ و نیز پیشنهادهای مبتنی یافته‌های پژوهش در آموزش کارآفرینی در ایران ارائه شده است.

کلمات کلیدی: آموزش، آموزش کارآفرینی در سازمان، نظام‌های آموزش عالی، دانشگاه کارآفرین، مهارت مدرسان، برنامه آموزشی کارآفرینی

مقدمه

برخی عقیده دارند که بازارهای آینده از آن شرکت‌هایی است که به ریسک‌پذیری کارآفرینانه بهاء می‌دهند و برای گسترش سرمایه‌های فکری خود در حد کلان سرمایه‌گذاری می‌کنند، در بالندگی فردی پرتلاش‌اند و در خط‌مشی‌گذاری، شرایط محیطی را مدنظر قرار می‌دهند. بر همین اساس، توسعه کارآفرینی از جنبه‌های گوناگون مدنظر قرار گرفته است که آموزش یکی از جنبه‌های مهم آن و در راستای گسترش آن است. با توجه به مطالعات مختلفی که صورت گرفته، تأیید شده است که ویژگی‌های کارآفرینانه اغلب اکتسابی است و نه ارثی. از این رو، در حال حاضر آموزش کارآفرینی به یکی از مهم‌ترین و گسترده‌ترین فعالیت تبدیل شده است. لذا فعالیت‌های آموزشی هر کشور را می‌توان سرمایه‌گذاری یک نسل برای نسل دیگر دانست. هدف اصلی این سرمایه‌گذاری، توسعه انسانی است. به عبارت دیگر هدف فعالیت‌های آموزشی رشد آگاهی و توانایی‌های بالقوه انسان است. علاوه بر آن، به طور کلی، آموزش وسیله‌ای برای شناسایی مسائل اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جامعه و پی بردن به راه‌حل‌های مناسب برای آن‌هاست.

عوامل ضروری آموزش کارکنان عبارت است از: ۱. شتاب فزاینده علوم بشری در تمام زمینه‌ها، ۲. پیشرفت روزافزون فن‌آوری، ۳. پیچیدگی سازمان به دلیل ماشینی شدن، ۴. تغییر شغل یا جابجایی شغلی، ۵. روابط انسانی و مشکلات انسانی، ۶. ارتقاء